

דוד יקר שלי

הגעת לגבורות, בדיוק היום כ"ט בסיון, לפני 80 שנה נולדת, ולנו יש הזדמנות מצוינת לברך ולהגיד תודה על כל מה שהינך.

רבי נחמן אומר "היום שבו נולדת הוא היום בו אלוקים החליט שהעולם אינו יכול להתקיים בלעדך", אינני יודעת להעיד בשם העולם אבל בשם המשפחה יכולה גם יכולה. כן, כולנו מעריכים ואוהבים אותך עד מאוד.

דמותך ואישיותך מלווה אותי לאורך כל השנים, מקטנות עד עתה, ומהווה דוגמא של בן, אח, ודוד מסור. פעם בשבוע, בכל מזג אויר, אתה מקפיד לגמוע את המרחק בין ביתך בקיבוץ סעד בדרום למרכז הארץ באמצעות התחבורה הציבורית, וזאת בהרבה ענווה ללא שכר מצווה, פשוט כך, להעניק ולחזק את ידינו ורוחנו. בתחילה היו אלה ההורים, סבא יעקב וסבתא נחה עליהם השלום, ובהמשך דודה זהבה זכורה לברכה, וכעת דוד ברוך ואמא שלי סבתא שרה שיזכנו לחיים טובים וארוכים, וכל האחיינים והאחייניות.

יודעים אנו כי אתה עבורנו, עם כל הלב והנשמה נכון לכל קריאה ובקשה. בכל השמחות אתה משתתף. לפעמים רק מספיק לברך "מזל טוב", שכן אסור לך לפספס את האוטובוס שאותך מוביל בחזרה לחדר הצנוע בקיבוץ, ולפינה האהובה עלייך ביותר בה ממוקמת המיטה, כדי לישון שנת תינוקות.

בפרקי אבות נאמר: "צאו וראו איזוהי דרך ישרה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר - עין טובה. רבי יהושע אומר - חבר טוב. רבי יוסי אומר - שכן טוב... רבי אלעזר אומר - לב טוב" (אבות ב', ט') ועוד, "כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו". (אבות ג', י')

דומה דוד נחום שבך נתקיימו כל הדברים הללו: איש מעשה, אידיאליסט מושבע, בחיי הקיבוץ וחברה משותפת בחרת, אחד בשביל כולם וכולם בשביל אחד, ללא מעמדות ואינטרסים אישיים. אמנם הקיבוץ כבר אינו מה שהיה, עבר תהפוכות ושינה את פניו, אבל אתה נשאר נאמן לעצמך, ישר דרך, בעל אמונה, מסתפק במועט עם הומור עקצני במקצת שלא נכנע לפגעי הזמן, נכון לכל בקשת עזרה, אהוב על כל החברים, ומתגעגע לימי הקיבוץ של פעם, (יתכן שעוד יערכו סיורים בתשלום כדי להכירך, ולהסביר לקהל הרחב מי הוא "הקיבוצניק האולטימטיבי").

כל שנותר לנו הוא לאחל מלב אוהב, הרבה מזל טוב, שהשנים הבאות עלייך לטובה, תהיינה מלוות בבריאות טובה ועשייה מרובה. המשך להיות פעיל ולתרום, להלך לאורך הגדר עם אוזניות לראשך - לשמור על כושר, לקבע את תמונות הבד בספרי הפעוטות, לקבע את תמונות הבד בספרי הפעוטות, לארוז את שקיות הפופקורן לצעירים, לדאוג לתקינותם של הממטרות, הברזים, והצינורות של גני הנוי, לתת יד וכתף איפה שרק מבקשים, וכמובן להמשיך להגיע כל שבוע לביקור שגרתי או שמחה משפחתית, לישון כמו תינוק עם חלומות מהנים, וכמעט כבר שכחתי, לשמוע את המוזיקה האהובה עליך ולטפל בכל ההקלטות ולהנציח את המשפחה לדורות הבאים.